

ring, den højtærede Minister har givet, ligesom jeg maa takke ham for den Smødelommen, han har vist, og som jeg er vis paa, at mange forretningsdrivende — paa Frederiksberg — ville sætte Pris paa, idet de derefter ville være i Stand til at stemme paa en saadan Tid, at de ikke behøve at forlade deres Forretning. Idet jeg udtaler min Forvisning om, at Loven vil blive modtaget fra de forskellige Sider med Tilfredshed, skal jeg tillade mig at anbefale den til endelig Vedtagelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 1 — 3 til § 2 af Indenrigsministeren (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

§ 2 i den saaledes ændrede Stikelse vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag (se Tillæg C)

vedtoges enstemmig med 71 Stemmer.

Formanden (Sofus Høgsbro): Lovforslaget vil nu blive tilfattet Lands-tingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af Forespørgsel til Indenrigsministeren af Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard) om fl. angaaende Eksportforholdene fra Esbjerg til England.

Alberti: Jeg har ønsket Ordet i denne Sag, fordi jeg paa et væsentligt Punkt ser noget anderledes paa den end de ærede Forespørgere. Ganske vist skal jeg straks udtale, at om Grundlaget for hele den Sag, vi her forhandle, er jeg ganske enig med dem. Jeg er fuldt ud enig med de ærede Forespørgere om den overordentlig store Betydning, det har for hele vort Samfund, i første Række for Landbruget, men indirekte ogsaa for alle andre Samfundsklasser, at vore Eksportvarer kunne komme paa en saa god Maade og i saa god Tilstand som muligt frem paa det Marked, hvor de høre hjemme. Men dermed, hører ogsaa for saa vidt Enigheden op, som jeg maa erkende, at

jeg er en principiel Modstander af Tanken om Statsdrift paa Vinerne fra Esbjerg til England, overhovedet paa Vinerne fra Danmark til England. Jeg har ønsket at udtale dette, fordi det forekommer mig, at den Sag, vi have til Behandling, netop er saa stor og vigtig, fordi det, naar der nu bliver Tale om, hvad jeg haaber der bliver Tale om, at ofre overordentlig mange Penge af Statskassen paa en Forbedring af Forholdene, da er af største Betydning, at man virkelig faar den bedste Ordning, og at man ikke hovedsagels gaar med til noget, som man tror er den bedste Ordning, men som efter min Mening, hvis den bliver indført, i Tidens Løb vil vise sig langt fra at være den bedste Ordning, men vil vise sig at være noget, man vil fortryde, noget, man vil ønske at komme bort fra, og da vil have overordentlig vanskeligt ved at komme bort fra. Jeg kan fuldt ud tiltræde den højtærede Indenrigsministers Udtalelser om, at en Statsdrift vil — det var vel ikke Ordene, men det var Meningen — blive haade daarlig og dyr. Men siger man saa: Ja, men vi have jo dog Statsdrift paa Banerne her i Landet, og det er jo dog ingen, der ønsker dette Forhold forandret. Det er nu en Sag for sig, det er noget, der er opstaaet saa at sige historisk, opstaaet efterhaanden og af sig selv har udviklet sig. Det kan da altid være vanskeligt at paapege, hvorledes man skulde finde noget, der var bedre, at sætte i Stedet for det, man nu en Gang har. Men jeg vil dog sige, at for mig er det ingenlunde saa overordentlig givet en Sag, at den Drift, vi have paa vore Statsbaner, er saa tilfredsstillende, at man ikke skulde kunne tænke sig noget bedre, og at man ikke skulde kunne tænke sig, at Driften kunde være væsentlig bedre, hvis den var overladt til et privat Selskab, vel at mærke, ikke et privat Selskab som det gamle sjællandske Jærnbaneselskab, der havde Hals- og Haandsret over det hele, men et privat Selskab, som Staten ved en god, vel gennemtænkt og fornuftig Kontrakt havde Haand i Hænde med. Jeg tror, at hvis man kunde komme ind paa noget saadant, vilde et af to ske, enten at Staten fik en større Indtægt af Banerne, end den har nu, og Samfundet de samme Goder af Banerne, eller at Staten nøjedes med at faa det samme ud af Banerne, som den faar nu, men at saa de Fordele, der kunde bydes det Publikum, der gennem Person- og Godstrafikken benytter Banerne, vilde kunne blive langt større, end de kunde blive under Statsdriften. Jeg tror ganske sikkert, at, naar man sammenligner Driften af vore Jærnbaner